

λεκτροισμοῦ, ἀστραπαὶ καλύπτουσι διὰ πυρὸς
δολκλήρους πεδιλάδας, ἢ μεγάλας ἐκτάσεις ὑδά-
των, φαινόμενας ὡς ἐκτεταμέναις πυρκαϊάς. Αἰ-
μαὶ τινὲς λάμπουσιν ἐκ φωτός, ὡς ἐάν, ἐκαίετο
ἢ ἐπιφάνεια αὐτῶν.

Ἐν ἔτει 1749 εὐδίας οὐραίας, τὸ πλήρωμα τοῦ
ἀγγλικοῦ πλοίου Ὅρουρ εἶδε πρὸς αὐτὸ προχω-
ροῦσαν σφαῖραν κυανοῦ φωτός, ἔχουσαν μέγεθος
μυλοπέτρας, καὶ κυλιομένην ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας
τῆς θαλάσσης. Ἡ σφαῖρα αὕτη πλησιάσασα μέ-
χρι ἀποστάσεως πινός τοῦ πλοίου, ὑψώθη καθέτως
καὶ προσέβηκε τοὺς ἰσθμοὺς διὰ κρότου ὁμοίου πρὸς
τὸν κρότον ἐκατόντάδος πυροβόλων· πέντε δὲ ναυ-
ται ἐροίθησαν ἐπὶ τοῦ κατασρώματος ἀναίσθη-
τοι. Τοῦ λίαν παραδόξου τούτου φαινομένου τῆς
βροντῆς τὰ αἰτια ὀυκὼ ἐγνώσθησαν. Ὁ Babinet
σημειοῖ τὸ ἐξῆς συμβῆναι, ὅπερ ἐν βραχεὶ ἐκθέτομεν.
Ῥάπτῃς τῆς ὁδοῦ τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου ἐν Παρι-
σίαις εἶδεν ἐν τῷ δωματίῳ του, τῇ 2 Ἰουνίου 1843,
μετὰ ἰσχυρὰν βροντὴν σφαῖραν πυρὸς μεγέθους
κεφαλῆς παιδίου, καταβάσαν διὰ τῆς καπνοδό-
χης. Ἡ σπινθηρίζουσα αὕτη σφαῖρα, ἀλλ' οὐδὲν ἰαν
ἐκπέμπουσα θερμότητα, ἐπλησίασε τοὺς πόδας
τοῦ ῥάπτου, ὡς γαλῆ θέλουσα νὰ παίξῃ. Ὁ ῥά-
πτῃς ἀπέσυρεν ἡρέμα τὸν πόδα, ἢ δὲ σφαῖρα τότε
ὑψώθη καθέτως μέχρι τοῦ προσώπου του, εἶτα
μετεωρισθεῖσα ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν του, διεσπύθη
πρὸς ὀπὴν οὐτὴν ὑπεράνω τῆς ἐστίας καὶ χρη-
σιμεύσαν διὰ τὸν σωλῆνα τῆς θερμάστρας,
τότε δὲ κεκλεισμένην διὰ χάροτο κεκολλημένου
ἐπὶ τοῦ τοίχου, καὶ ἐντελῶς ἀφανῆ οὖσαν ἢ
σφαῖρα ἐξεκόλλησε τὸν χάρτην ἄνευ οὐδε-
μίας βλάβης καὶ διέφυγε διὰ τῆς καπνοδόχης
ὅτε δ' ἔφθασεν εἰς τὴν στέγην ἐξερράγη μετὰ
τρομεροῦ κρότου, κατέρριψε τὴν κορυφὴν τῆς κα-
πνοδόχης καὶ ἔβλαψε τὴν στέγην.

Τῷ 1841 ἐν Μιλάνῳ παρετήρησαν ἐν ὥρᾳ
θυέλλης σφαῖραν πυρὸς ἔχουσαν τὸ μέγεθος καὶ
τὴν λάμπην τῆς σελήνης, διατρέχουσαν βραδέως
τὰς ὁδοὺς, εἶτα δὲ μετεωρισθεῖσαν μέχρι τοῦ
σταυροῦ ἐκκλησίας τινός καὶ ἐξαφανισθεῖσαν αἰ-
φνιδίως ἐν μέσῳ ὑποκόφρου κρότου. Καθόλου εἰ-
πεῖν αἱ πύριναί σφαῖραι ἐν ὥρᾳ θυέλλης εἶναι
καταστρεπτικώτεράι τοῦ κερανοῦ.

Κατὰ τὰς λίαν θυελλώδεις ἡμέρας παρατηρεῖ-
ται ὡσαύτως παραδόξον τι θέαμα. Ὅλα τὰ ἐ-
ξέχοντα μεταλλικὰ μέρη διαφόρων σωμάτων
λάμπουσι ζωηρῶς. Ὁ Σενέκας διηγεῖται, ὅτι
ἀστὴρ πλησίον τῶν Συρακουσῶν ἐκάθισεν ἐπὶ τῆς
λόγχης τοῦ Γυλίππου. Τὰ φωτεινὰ ἀκτινοβολή-
ματα εἶχον παρατηρηθῆ καὶ ὑπὸ τῶν ἀρχαίων.
Σήμερον εἶναι γνωστὰ ὑπὸ τὸ ὄνομα «πυρὰ τοῦ
Ἁγίου Ἐλμου.»

Περιηγηταὶ εἶδον τοιαύτας λάμψεις νὰ ἐκ-
φύγωσιν ἐκ τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς, ἐκ τῶν
ὀκτύλων, ἐκ τῶν κλάδων τῶν δένδρων. Κάρα
πλήρη ἀχύρου ἐφαίνοντο ὡς ἀνημμένα. Σπανίως

συμβαίνει νὰ μὴ διακρίνωται τοιαῦτα φῶτα ἐν
ὥρᾳ θυέλλης ἐπὶ τοῦ ὕψους τῶν κωδωνοστασίων
τῶν ἐκκλησιῶν, ὧν ὁ σμαρὸς φαίνεται τότε ὡσεὶ
περιβέβλημένος ὑπὸ φλογῶν.

Καὶ αἱ κατὰ τὴν θυέλλαν βροχαὶ συχνάκις
εἶναι φωτειναί. Παρετήρησα, γράφει τῷ 1764
ὁ Βεργυλάσις τὴν Βασιλικὴν Ἐταιρίαν τοῦ Λον-
δίνου, δις πρὸς ὑπὸ ἐσπέρας βροχὴν ἄνευ βρον-
τῶν, ἣτις ἐσπινθηροβόλει πίπτουσα, ἢ δὲ γῆ
ἐφαίνετο ὡσεὶ κεκαλυμμένη ὑπὸ κυμάτων φλο-
γῶς.

Ὡρίσαμεν τὸν κεραυνὸν ὡς γιγάντειον σπιν-
θηρὰ ἐκρηγνόμενον μεταξύ νέφους καὶ γῆς. Ἡ
ἤλεκτρικὴ ἐξέκοντισις εἶναι ἀκαριαία, ὥστε δὲν
δύναται τις νὰ εἰπῇ ὅτι ὁ κεραυνὸς ἐπέσειν ἢ ὅτι
ὁ κεραυνὸς ἀνέθορεν ἐκ τοῦ ἐδάφους. Ὁ γίγνιος
ἤλεκτρισμὸς συναντῶμενος μετὰ τοῦ ἀτμοσφαι-
ρικοῦ ἐνοῦται ἀκαριαίως. Ἐν τούτοις ἀξιώπιστοι
παρατηρηταὶ βεβαίως εἰσι ὅτι ἡ ἤλεκτρικὴ ἐξέκον-
τισις ἐνίοτε συμβαίνει ἐκ τοῦ ἐδάφους, ἢ δὲ πρὸς
τὰ ἄνω φορὰ εἶναι ἀκούοντως βραδεία, ὥστε νὰ
παρakoλουθησῇ αὐτὴν ὁ ὀφθαλμὸς, ὡς παρako-
λουθεῖ τὴν φωτεινὴν γραμμὴν πυροτεχνήματος.
Αἱ περιπτώσεις τοῦ ἀνιόντος κεραυνοῦ εἶναι σπάνι-
οι. Ὁ Chappe καὶ ὁ Cassini εἶδον τῇ 6 Ἀυ-
γούστου 1767 ἐν τῷ Ἀστεροσκοπεῖῳ φλόγα
ἐξεληθῆσαν τῆς γῆς καὶ ὑψωθείσαν ὡς ῥωμαϊκὴν
λυχνίαν. Ὁ Bertholou εἶδε τῷ 1772 ἐν Τουλούσῃ
πολλὰ φῶτα πυρὸς ἐκπηδήσαντα τοῦ ἐδά-
φους καὶ μετὰ ὀρειοειδῆς τινὰς κινήσεις διαβ-
ραγέντα, ἀμα ἀφίκοντο εἰς ἀκατάδ ὕψος. Ἐπαρο-
χοῦσι πολλὰ τοιαῦτα παραδείγματα ἀνιόντων
κεραυνῶν, ὅπως πεποιηθῶσιν οἱ ἐπὶ πολὺν χρόνον
ἐν ἀμφιβολίᾳ πεθήμενοι τὴν ὑπαρξίν τοῦ φαι-
νομένου τούτου.

Αὗται εἶναι αἱ σημεριναὶ γνώσεις, ἐπὶ τὸ ἀ-
πλούτερον ἐνταῦθα ἐκτεθειμέναι, περὶ τῶν φαινο-
μένων τῶν θυελλῶν, τὰ ὁποῖα πλὴν τῆς ἐντάσεως
εἶναι σχεδὸν παρόμοια πρὸς τὰ παραγόμενα διὰ
τῶν ἐργαλείων τῆς φυσικῆς. Πρέπει ὅμως νὰ
προσθέσωμεν ὅτι ὅπως γνωρίζωμεν πάσας τὰς
ἰδιαζούσας λεπτομερεῖας ἀκριβῶς, ἀνάγκη πολλὰ
εἶτι νὰ μάθωμεν. Βικάντη ἡμέρᾳ τελεῖ τὸ ἔρ-
γον τῆς.

HENRI DE PARVILLE.

ΠΟΛΙΟΡΚΙΑ ΚΑΙ ΑΛΩΣΙΣ ΤΗΣ ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ ΥΠΟ ΤΙΤΟΥ

Ἐν τούτοις τὰ πρόφικμα εἶχον πρὸ πολλοῦ
ἐκλείψει ἐκ τῆς ἄνω πόλεως, καὶ οἱ πολιορκού-
μενοι ἐταλαιπωροῦντο καὶ κατετρόχοντο ὑπὸ
πεινῆς ὀδυνηροτάτης. Καὶ οἱ μὲν ἐδραπέτευον ἐκ
τῆς πόλεως, ἵνα σωθῶσιν, αἱ δὲ ἐξερχόμενοι ἐ-
ξέκλεπτον λαθραίως τῶν ἐχθρῶν τὰ τρόφιμα.
Ἄλλ' ὁ ῥωμαῖος στρατηγὸς, βαρέως φέρων τὴν
ἐπιμονὴν καὶ τοὺς ἐξονειδισμοὺς τῶν πολιορκου-

μένων, διέταξε νὰ φονεύεται πᾶς ὅστις ἤθελε συλληφθῆ ἐκ τῶν ἐχθρῶν. Διὸ καὶ ἦτο ἐλεεινότερον διὰ τοὺς πολιορκουμένους θέαμα, νὰ βλέπωσι καθ' ἑκάστην 500 κατὰ μέσον ὄρον δυστυχεῖς, οἵτινες κλονούμενοι καὶ ἡμιθανεῖς ἐκ τῆς πείνης ἐξήρχοντο ἐκτὸς τοῦ τείχους, ἵνα συλλέξωσι καὶ καταφάγωσι τὰ περίξ αὐτοῦ φύομενα χόρτα, περιφρονοῦντες ἕνεκα τοῦ λιμοῦ τὸν προφανέστατον ἀπὸ τῶν ἐγγύς ἐχθρῶν κίνδυνον. Καὶ τὸν κίνδυνον τοῦτον οἱ πλείστοι αὐτῶν δὲν διέφρουγον· συλλαμβανόμενοι δὲ ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων ἀπήγοντο καθ' ἑκατοντάδας καὶ ἀνεσταυροῦντο. Ἄλλ' ἔτι μᾶλλον ἀφόρητος ἦτο ἡ πείνα τῶν ἐν τῷ ναῷ ἐγκεκλεισμένων, ὅπου τὰ θύματα αὐτῆς ἠριθμοῦντο κατὰ χιλιάδας ὁσημέραι. Ἐὰν ἐγεννᾶτο καὶ μικρὰ ὑπόνοια, ὅτι ἐν οἰκίᾳ τινὶ ὑπῆρχον κεκρυμμένα τροφίμα, ἡ οἰκία ἐκεῖνη ἐπολιορκεῖτο καὶ ἐξεπορθεῖτο. Οἱ ἐπιστήθιοι φίλοι τότε μετεβάλλοντο εἰς ἀμειλίκτους ἐχθροὺς, καὶ ἐκεῖνοι, οἵτινες κατεσκληρότες καὶ μόλις πλέον σώζοντες μορφήν ἀνθρωπίνην, ἐπεριπάτουσιν εἰς τὸν δρόμον κλονούμενοι καὶ καταπίπτοντες πρὸς τὸ ἐλάχιστον πρόσκομμα, ἐξηγριοῦντο καὶ μετεβάλλοντο εἰς λυσσαλέους κύνας, ἐὰν ἐψεύδοντο αἱ περὶ ἀνευρέσεως τροφῆς ἐλπίδες αὐτῶν. Εὐγενῆς τις καὶ πλουσία προσκυνήτρια ἐπολιορκήθη πολλάκις καὶ ἠρπάγη πᾶν ὅ,τι εἶχε μεθ' ἑαυτῆς κεκρυμμένον. Ἡ δὲ ἀγανάκτησις καὶ ἡ ὀδύνη τῆς πείνης κατέστησαν αὐτὴν μανιώδη. Λιμώττουσα πρὸ πολλοῦ κατετόλμησεν ὅ,τι φοικωδέστατον. Ἀρπάσασα κατέσφαξε τὸ ἴδιον αὐτῆς τέκνον, οὗτινος μέρος κατέφαγε. Μετ' οὐ πολὺ εἰσέβαλον κατὰ τὸ σῆνηθες εἰς τὸ οἰκημᾶ της νεοὶ ἄγριοι καὶ λυσσαλέοι τροφῆς θηρευταί, οἵτινες καὶ ὁσφρανθέντες τὴν ὀσμὴν τοῦ ἐψημένου κρέατος, ἐζήτουν αὐτὸ, ἀπειλοῦντες ὅτι θὰ τὴν φονεύσωσι. Παράφορος ἐκ τῆς ὀργῆς καὶ μανίας ἠγέρθη τότε ἐκεῖνη, καί: Ναι, εἰποῦσα, ἔχω κρέας καὶ ἰδοὺ αὐτὸ, ἔρριψεν εἰς τοὺς πόδας τῶν ἐπιδρομέων τὰ φοικωδῆ λείψανα τοῦ θυσταίου της δειπνοῦ. Οἱ ἄνθρωποι ὑπεχώρησαν μετὰ φρίκης πρὸς τὸ ἀπαισίον θέαμα. Ἄλλ' ἐκεῖνη, ἔτι μᾶλλον μανιώδης, Ναι, ἐξηκολούθησε λέγουσα, εἶναι ὁ υἱός μου, καὶ ἔθαψα ἐγὼ ἡ ἰδία τὰς χεῖράς μου εἰς τὸ αἷμά του. Δύνασθε νὰ φάγητε, διότι πρώτῃ ἔφαγον ἐγὼ αὐτή. Πρῆτοντες καὶ ἄφωνοι ἐξῆλθον ἐκεῖθεν οἱ ἐπιθραμόντες. Μόνον κατὰ τὸν Ἰούνιον μῆνα ἀπέθωνον ἐκ τῆς πείνης ἐντὸς τῶν ἀπαισίων καὶ θανατηφόρων ἐκείνων τειχῶν 115,880 ψυχῶν. Καὶ ὁμῶς τῶν ζηλωτῶν τὸ πείσμα καὶ ἡ ἐπιμονὴ οὐδὲν ἐκ τῶν φοικωδῶν τούτων σκηνῶν κατεβάλλετο καὶ ἡ εἰς τὴν ἀντίληψιν τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου πεποιθήσεως αὐτῶν διετηρεῖτο ἀκαμαία καὶ ζωηρά.

Τότε ὁ Τίτος ἵνα περιζώσῃ πανταχόθεν τὸν ἐχθρὸν καὶ καταστήσῃ ἀναπόφευκτον αὐτοῦ

τὸν ὄλεθρον, ἐπεχείρησε καὶ διεξεπεραιώσεν ἔργον γιγάντειον καὶ χαλεπώτατον· περιέζωσε τὴν Ἱερουσαλήμ διὰ τείχους κυκλοτεροῦς, ἔχοντος περιφέρειαν 39 σταδίων, ἕπερ διήκον διὰ μέσου τῆς κάτω, πρὸ πολλοῦ ἤδη ἐαλωκυίας, πόλεως καὶ διασχίζον ἐκατέρωθεν αὐτῆς τὰ τείχη, περιέβαλλεν ἀπανταχόθεν ὀλόκληρον τὴν ἐπίλοιπον Ἱερουσαλήμ.

Καθ' ὃν δὲ χρόνον ὁ ἐνδόμυχος καὶ ἀμειλίκτος τῶν Ἰουδαίων ἐχθρὸς, ἡ πείνα, εἶχεν ἐξαγριωθῆ εἰς τὸ ἔπακρον, ὁ ἐξῶθεν ἐχθρὸς ὁ Τίτος ἤρχισε τακτικὴν ἐκπολιορκητικὴν προσβολὴν κατὰ τῆς ἄνω πόλεως, συγκεντρώσας ἰδίως αὐτὴν κατὰ τῆς ἀκροπόλεως Ἀντωνίας, καθ' ἧς ὕψωσε τέσσαρα πολιορκητικὰ προχώματα. Ἐπὶ τέλους ἀνοίγουσιν εἰς τὸ τείχος τῆς ἀκροπόλεως ταύτης ῥήγμα, καὶ εἰσπηδῶσιν ἀμέσως οἱ πολιορκηταὶ εἰς αὐτὸ πλήρεις μένουσιν καὶ ὀρμητικῶς ἀλλ' αἴφνης ἀνακαλύπτουσιν ὅτι ἔσωθεν τοῦ διαβρῆχθέντος ἐκείνου τείχους ὑπῆρχεν ἕτερον νέον. Μετὰ πολλὰς δὲ καὶ ἀλλεπαλλήλους ἐφόδους εἰσπηδῶσι τέλος οἱ Ῥωμαῖοι καὶ εἰς τὴν Ἀντωνίαν. Τότε ἄρχεται μετὰ τῆς Ἀντωνίας καὶ τοῦ ναοῦ, εἰς τὸ ὁποῖον τὸν ἐξώτατον περίβολον εἰσέρχονται οἱ ἐχθροὶ, φοικωτάτος τῶν Ἰουδαίων πρὸς τοὺς Ῥωμαίους ἀγῶν' ἐξ οὗ ἀπαυδήσαντες ἐπὶ τέλους ὑπεχώρησαν ἑκάτεροι, οἱ μὲν Ῥωμαῖοι εἰς τὴν Ἀντωνίαν, οἱ δὲ Ἰουδαῖοι εἰς τὸν ναόν.

Ὁ αἰματηρὸς λοιπὸν κύκλος περιεστάλη νῦν εἰς στενότερον χώρον, καὶ περιέζωσε αὐτὸ τὸ ἱερώτατον κέντρον τῶν Ἰουδαίων. Μικρὸν ἀκόμη, καὶ ἡ αἰχμὴ τοῦ θανατηφόρου ξίφους τῆς Ῥώμης, ὅπερ λαβόντες εἰς χεῖρα στιβαρὰν οἱ σιδηρόσπλαγχοὶ της υἱοὶ ἐνέπηξαν εἰς τὴν καρδίαν πάσης ἐν τῷ ἀρχαίῳ κόσμῳ χώρας, ἧτις ἀνέπνεεν ἐλευθέρως, καὶ πάσης ἐθνικότητος, ἧτις εἶχε πνοὴν ζωῆς, διελάσασα ἤδη τὸ ἐπίλοιπον σῶμα ἔμελλε νὰ φθάσῃ καὶ εἰς αὐτὴν τὴν καρδίαν τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ, ἐν ᾗ ἔρρεε θερμὸν ἀκόμη τὸ αἷμα τῶν δώδεκα φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἧτις ἐπάλλετο ἰσχυρῶς ἐκ τῶν ἱερωτάτων παλμῶν, ὁσους διήγειρε ἐκ τῆς ἀποστάσεως δέκα αἰῶνων ἡ βροντώδης φωνὴ τοῦ Ἰεχωβά, ἀντηχοῦσα ἀκόμη ἀπὸ τῆς γονοφώδους κορυφῆς τοῦ ὄρους Σινά, διὰ τοῦ στόματος τοῦ Μωϋσεως καὶ τῶν λοιπῶν προφητῶν. Καὶ ἄρ' οὐ οἱ Ῥωμαῖοι ἐξεπύρρησαν τὴν Ἀντωνίαν καὶ περιέζωσαν στενότερα τὸν ναόν, ἵστατο ὄρθον ἀκόμη τὸ φρόνημα τῶν ζηλωτῶν, καὶ ἡ κατὰ τὴν φοβεράν ἐκείνην τοῦ κινδύνου κορυφῶσιν πεισματώδης τῶν πολιορκουμένων ἐπιμονὴ ἔχει τι ἀληθῶς ἐξάλλον καὶ ὑπεράνθρωπον. Εἰς μάτην ὁ Τίτος προτείνει συμβιβασμὸν εἰς αὐτούς· ὅσοι μεγαλείτερος καὶ προφανέστερος νῦν ἦτο ὁ κίνδυνος, τόσω μᾶλλον ἐπίμονος καὶ ἀπόλυτος ὑπῆρξεν αὐτῶν ἡ ἄρνησις. Ἡ Ἱερουσαλήμ ὑπὲρ ἧς ἐμάχοντο, ἦτο πρὸ

πολλοῦ ἤδη σωρὸς ἐρειπίων καὶ τέφρας· ἀλλὰ τὰ ἐρείπια ταῦτα ἦσαν λόγος καὶ ἐπιχείρημα πρὸς ἀπελπισίαν καὶ παράδοσιν εἰς πάντας ἄλλους ἐκτὸς ἐκείνων τῶν ὑπὲρ πίστεως ἐνθέων μαχητῶν.

Κατὰ διαταγὴν τοῦ στρατηγοῦ ἠγέρθησαν τέσσαρα προχώματα, δι' ὧν περιζώσθη ὁ ναός. Ὀλόκληρον σχεδὸν τὸ ἕξω ἱερὸν ἦτο ἤδη εἰς χεῖρας τῶν Ῥωμαίων, ὅτε ὁ Τίτος διατάσσει νὰ στήσῃ τὴν ἐλέπολιν ἀπέναντι τῆς ἐξέδρας τοῦ ἔνδον ἱεροῦ· ἀλλὰ καὶ μετὰ ἕξ ἡμερῶν ἀδιάκοπον ἐργασίαν οὐδὲν κατορθοῦται, διότι τὰ τεῖχη ἦσαν στερεώτατα. Ἄλλοι ἐπεχείρησαν νὰ κρημίσωσι τὴν βορείαν πύλην, ἀλλ' εἰς μάτην· ἄλλοι ἀπεπειράθησαν διὰ κλιμάκων ν' ἀναβῶσιν εἰς τὰς στέγας τῶν στοῶν, ἀλλ' ἀπεκρούσθησαν κατὰ κράτος. Τότε ὁ Τίτος διέταξε νὰ ἐμβάλωσι πῦρ εἰς τὴν πύλην, καὶ ὁ ἐμπρησμός τωφάντι κατορθοῦται· τὸ πῦρ μεταδίδεται βραδέως εἰς τὰς παρακειμένας στοάς, αἵτινες κατακαίονται. Ὁ Τίτος διατάττει τότε νὰ σβέσῃσι τὸ πῦρ καὶ παραμερίσαντες τὰ ἐρείπια νὰ ἀνοίξωσι δρόμον διὰ μέσον αὐτῶν. Τότε στίφος Ἑβραίων ἐξέρχεται αἰφνιδίως ἐκ τῆς ἀνατολικῆς πύλης τοῦ ναοῦ καὶ ῥίπτεται μανιῶδες κατὰ τῶν Ῥωμαίων, οἵτινες ἦσαν ἐν τῷ περιβόλῳ ἄρχεται δὲ πεισματώδης καὶ φονικὴ μεταξὺ αὐτῶν πάλη· ἀλλ' ἐπὶ τέλους οἱ Ἰουδαῖοι ἠναγκάσθησαν ὑπὸ τοῦ πλήθους νὰ ὑποχωρήσωσι καὶ νὰ ἐγγλεισθῶσι καταδιωχθέντες εἰς τὸν ναόν. Ἐν τῇ βιαίᾳ δ' ἐκείνῃ καταδιώξει Ῥωμαῖός τις στρατιώτης προφθάσας ἔρριψε διὰ χρυσοῦ τινος παραθύρου ἀνημμένον δαυλὸν εἰς τὸν ναόν, ὅστις καὶ μετ' ὀλίγον πυρπολεῖται. Οἱ ἐν τῷ ναῷ ἰδόντες τὰς φλόγας περινευρομένας τὸ μέγιστον καὶ ἱερώτατον οἰκοδόμημα, ἑαυτοὺς δὲ ἀπανταχόθεν περικεκλεισμένους, βάλλουσιν ἀγρίας φωνὰς πένθους καὶ ἀπελπισίας. Ἡ εἰδήσις τῆς πυρπολήσεως ἔφθασεν εἰς τὸν Τίτον, καθ' ἣν στιγμήν διανεπαύετο ἀπὸ τοῦ ἀγῶνος ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ. Ὁργισθεὶς διὰ τὸν ἄνευ τῆς διαταγῆς αὐτοῦ ἐμπρησμὸν τοῦτον, ἠγέρθη διὰ τάχους καὶ ἦλθε δρομαῖος εἰς τὸν περιβόλον παρακολουθήσαντος σύμπαντος τοῦ στρατοῦ. Κραυγῶν ἅμα καὶ χειρονομῶν διατάσσει τοὺς ἐν τῷ περιβόλῳ στρατιώτας νὰ σβέσῃσι τὸ πῦρ, ἀλλ' αἱ ἐκ τοῦ ναοῦ κραυγαὶ καὶ ὁ θόρυβος καὶ ὁ ἀλαλαγμὸς καὶ ἡ σύγχυσις δὲν ἄφιναν νὰ ἐνοήσωσιν οἱ ἐν τῷ περιβόλῳ τί ἔλεγεν ὁ στρατηγός· οἱ περὶ αὐτὸν ἐπαναλαμβάνουσι τὴν διαταγὴν· ἀλλὰ τοῦτο ἐπαυξάνει μόνον τὴν σύγχυσιν, ἥτις τότε ἐκορυφώθη. Ἐν δὲ τῷ μέσῳ τῆς παμμιγῆς καὶ φορικῶδους ἐκείνης βοῆς καὶ συγχύσεως αἱ Ῥωμαῖκαὶ λεγεῶνες ἀκράτητοι πλέον καὶ διπλὴν δίψαν ἔχουσαι, τὴν τῆς ἐκδικήσεως καὶ τῆς ἀρπαγῆς, εἰσορμῶσιν ἄπληστοι καὶ ἄγριοι ὡς Ἐρινύες διὰ τῶν φλογῶν καὶ τοῦ κα-

πνοῦ ἀλαλαζόντες, διαρπάζοντες τὰ πολύτιμα κειμήλια τοῦ ναοῦ καὶ φονεύοντες πᾶσαν ψυχὴν ζῶσαν. Ἐξαικισχίλιοι ἄοπλοι προσέφθασαν νὰ καταφύγωσιν εἰς τινὰ τῶν στοῶν τοῦ ἐκτὸς περιβόλου ζητοῦντες ἔλεος· ἀλλ' οἱ Ῥωμαῖοι ἐνέβαλλον εἰς τὴν στοᾶν ἐκείνην πῦρ, οὗτινος ἐγένοντο ἅπαντες παρανάλωμα. Οἱ δ' ἐν τῷ ναῷ ἱερεῖς, ἄοπλοι μέχρι τοῦδε καὶ ἄμαχοι, ἀρπάσαντες τότε ὅ,τι τεμάχιον σιδήρου εὔρον πρόχειρον καὶ μανιωδῶς μαχόμενοι, ἔπεσον ἅπαντες νεκροὶ πέριξ τοῦ θυσιαστηρίου, κρατοῦντες ἔτι εἰς τὰς χεῖρας τῶν τὸν ἀμυντικὸν καὶ ἐκδικητήριον σίδηρον. Χιλιάδες νεκρῶν καὶ ἡμιθανῶν κατέκειντο ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ ἐδάφους, καὶ ἐκεῖ ὅπου μὲν οἱ γόοι καὶ οἱ στεναγμοὶ καὶ αἱ ἀράι τῶν ἀποθνησκόντων ἢ οἱ ἀλαλαγμοὶ καὶ αἱ βλαστημῖαι τῶν νικητῶν. Αἱ δὲ κραυγαὶ αὗται καὶ ὁ ἀλαλαγμὸς καὶ ὁ θόρυβος ἦτο τόσον μέγας καὶ φοβερός, λέγει ὁ Ἰώσηπος, ὥστε εἶναι ἀδύνατον νὰ περιγράψῃ τις αὐτόν. Ἀφ' οὗ ὁ ναός ὀλόκληρος ἀπετεφρώθη, εἰσῆλθεν εἰς αὐτὸν περίλυπος ὁ Τίτος, καὶ οἱ Ῥωμαῖοι δι' ἀλαλαγμοῦ αἰφνιδίου καὶ φοβεροῦ, ἐπικαλύψαντος τὸν μέγρι τοῦδε περιβομβοῦντα θόρυβον, ὑπεδέχθησαν τὸν καταμέλανον ἐκ τῆς ἀσβόλης καὶ τοῦ καπνοῦ στρατηγὸν καὶ ἀνεκήρυξαν θριαμβευτικῶς αὐτοκράτορα, τὸ σύνθημα δειγμα καὶ παρακολούθημα μεγίστου τινὸς καὶ ἐκτάκτου ἐν τῷ πολέμῳ κατορθώματος. Προβάντες δ' ἐπὶ τοῦ πυροῦ τῶν πτωμάτων ἦλθον καὶ ἐμπήξαντες τὸν αὐτοκρατορικὸν ἀετὸν ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου, προσήνεγκαν θυσίαν εἰς τοὺς θεοὺς.

Μετὰ 18 ἡμέρας ἔπεσε καὶ τὸ τελευταῖον ἔρκος τῶν ἐπαναστατῶν, ἡ Σιών. Οἱ πολιορκηταὶ εἰσώρμησαν εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἀφ' οὗ διήλασαν ἐν στόματι μαχαίρας πᾶσαν ψυχὴν ζῶσαν, διαρπάσαντες τὴν πόλιν, ἐνέβαλλον πῦρ εἰς αὐτήν, ὅπερ καὶ ἐπὶ δύο ἡμέρας καιόμενον τὴν ἀπετέφρωσε. Τότε ὁ Τίτος διέταξε καὶ κατηδαφίσθη ἀπ' ἄκρου ἕως ἄκρου ὀλόκληρος ἡ πόλις καὶ ὁ ναός ἐκτὸς τριῶν τῶν ὑψηλοτάτων πύργων. Ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν ἡ ἀρχαία καὶ ἱερά καὶ ἔνδοξος πρωτεύουσα τῆς Ἰουδαίας ἦτο ἀχανῆς ἔκτασις ἐρειπίων καὶ τέφρας, καὶ οὐδ' ἐλάχιστον ὑπῆρχε σημεῖον ἢ ἔχγος μαρτυροῦν ὅτι ἐκεῖ ἦτο ἄλλοτε ἡ Ἱερουσαλήμ.¹

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΚ ΓΡΑΦΙΤΟΥ ΓΡΑΦΙΔΩΝ

(κοινῶς μολυβδοκονδύλων.)

Μία ἐκ τῶν διαφόρων μορφῶν ὑπὸ τὰς ὁποίας εὐρίσκεται εἰς τὴν φύσιν ὁ ἄνθραξ εἶνε καὶ τὸ δρυκτὸν τὸ καλούμενον γραφίτης, εἶτε, ὡς ἐκ τῆς ομοιότητος αὐτοῦ μετὰ τὸν μόλυβδον, μολυβδίτης. Τὸ δρυκτὸν τοῦτο ὡς κύριον ευστατικὸν περιέχει ἄνθρακα μεμιγμένον μετὰ ποσοῦ τινος σιδή-

1. Δ. Βερναρδάκης.